

N. K. KRUPSKAJA ja V. I. LENIN
M. I. ULJANOVALLE

Belgia. Bryssel. Maria Uljanova.
 A M-lle Marie Ouljanoff. Rue des Minimes, 40.
Bruxelles. Belgique

Maaliskuun 17 pnä.

Onnitteluni eivät saavu ajoissa, rakas Manja, ne myöhästyvät, mutta siitä huolimatta suutelen sinua hellästi. Kiitos Brysselin näköalakorteista, mutta en halua ajatella-kaan ennen aikojaan ulkomaita, nykyisin en halua ajatella edes Venäjääkään. Kesää sen sijaan saa ajatella. M. Al. kirjoittaa viime kirjeessään, että hän tulee Anjutan kanssa kesällä meille, ja tänään innostuin Podolskiin kirjoittamassani kirjeessä kuvailemaan Shushin ihanuuksia *. Jopa tein suunnitelman, kuinka menemme Perovo-järvelle, pyydystämme ja paistamme siellä ruutanoita. Minusilaiset pyytävät päästä kesäksi Shushiin ja silloin aiomme hankkia itsellemme hevosen — sillä on hyvä ajella kaikkialla. Minusta on yleensä tullut „isänmaani patriootti” ja voin puhua varsin innostuneesti Jeniseistä, saarista, metsistä y.m.s. Kuitenkin minua harmittaa, etten ole mies, kuljeskelin kymmenen kertaa enemmän. Vaikka haluan kovasti nähdä sinua, en kuitenkaan halua vietellä sinua Shushilla, sillä puolueettomasti puhuen Shush on kylä kuin kylä, ja jos minua kehoitettaisiin valitsemaan, missä haluaisin viettää kesän — Moskovan lähistöllä vai Shushissa, valitsisin tietysti ensiksi mainitun.

Volodja on nykyisin innostunut kovasti Kautskyn „Agrarfrageen”, kirjoittaa siitä arvostelua **. Minä toistai-

* Kirje ei ole säilynyt. *Toim.*

** Ks. Teokset, 4. osa, ss. 80—85. *Toim.*

seksi vain katselen tuota kirjaa vesi kielellä. Yleensä meillä on kirjoja aika paljon, ja niiden runsaus herättää vain tietoisuuden siitä, miten paljon pitää lukea ja kuinka vähän luet. „Natshaloa” emme ole vielä saaneet, toistaiseksi saamme vain ikävää „Russkoje Bogatstvo”.

Lopetan kuitenkin. Äiti suutelee ja onnittelee sinua. Volodja aikoo kirjoittaa itse.

Viime postissa saimme M. Al:n valokuvan. Eikö olekin erinomainen valokuva?

Suutelen hellästi.

Sinun Nadja

17/III.

Rakas Manjasha, pyydän anteeksi, että tälläkin kertaa kirjoitan hyvin lyhyesti liittäen onniteluni Nadjan onniteluihin. Se johtuu siitä, että tänään pitää kirjoittaa paljon kirjeitä: Turuhanskiin (posti kulkee kerran kuukaudessa)²⁵⁴ ja Anjutalle pitää lähettää luettelo painovirheistä, joita on saamissani painetuissa arkeissa.

Uutta meillä on hyvin vähän. Kirjallisuudessa on tois-
taiseksi hiljaista — yhä odotamme. Ulkomaiset lehdet („Frankfurter Zeitungista” päätellen) kirjoittavat Pietarin ja Suomen tapahtumista, mutta ne kohdat mustataan, joten tiedämme hyvin vähän²⁵⁵.

Puristan kättäsi. Ehkä näkemiin?

Sinun V. U.

*Kirjoitettu maaliskuun 17 pnä 1899
Lähetetty Shushenskojen kylästä*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 6. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan